

Tisztelt Olimpikonok, sporttársak, hölgyeim és uraim!

A mai nap nem a szomorúságé, a mai nap az emlékezésé! Mi magyarok tudjuk, ahol a hőseket nem felejtik, ott mindig lesznek újak, és ugyanígy, ahol **az olimpiai bajnokokat nem felejtik, láthatjuk, tapasztalhatjuk, helyükben mindig teremnek újak.**

Sok hősrre, sok olimpiai bajnokra, sok győztes meccsre, megnyert futamra, túlszárnyalt méterre és centiméterre, diadalmas küzdelemre emlékezhetünk ma. **A 176 magyar olimpiai aranyérmes 298 sportoló nyerte, közülük 144-en hunytak el.** Egy évvel ezelőtt az Olimpiai Bajnokok Falán 141 magyar olimpiai bajnok nevét olvashattuk. Azóta hárman hagytak itt bennünket:

Április 23-án, 78 évesen hunyt el **Földi Imre** olimpiai bajnok súlyemelő, a Nemzet Sportolója, ötszörös olimpikon, aki a müncheni olimpián arany-, Tokióban és Mexikóvárosban ezüstérmes nyert.

Életének 92. évében, május 31-én hunyt el **Szondy István** olimpiai és világbajnok öttusázó, edző, háromszoros olimpikon, Helsinkiben csapatban arany-, egyéniben bronzérmes, a magyar öttusa örökös bajnoka, Fair Play-diploma Életműdíjas.

Október 27-én, múlt pénteken, 82 éves korában távozott közülünk Helsinkiben kétszeres gyorsúszó bajnoka, az úszó Hírességek Csarnokának tagja, **Szóke Kató**, aki 100 méteres gyorsúszásban, illetve a 4x100 méteres gyorsváltó tagjaként lett eredményes.

Ám nemcsak rájuk emlékezünk ma, hiszen sok bajnokunk olimpiai lángja hunyt ki az egy évvel ezelőtti megemlékezés óta.

November 5-én távozott sorainkból **Gutman József** diósgyőri birkózóedző, aki két cikluson át a Magyar Olimpiai Bizottság tagjaként is szolgált. Kiemelkedő tanítványa Repka Attila volt.

Söptei Róbert kenus mesteredző november 11-én hunyt el.

1952-ben, Helsinkiben 7. lett testvérével, Ernővel a kenu párosok 10.000 méteres versenyében.

75 éves korában, december 26-án hunyt el **Katona József**, aki 1960-ban, Rómában 5., 1964-ben, Tokióban a 8. helyen végzett 1500 méteres gyorsúszásban.

Január elsején, 70 esztendősen hunyt el **Kovács Barnabás** sápadzó, szövetségi kapitány. Vezetésével a magyar síválogatott több téli olimpián is részt vett.

Január 2-án hunyt el **Tatár István** kétszeres olimpikon atléta, aki 1988-ban, Szöulban a 4x100 méteres váltóval 8. lett.

Életének 69. évében, február 5-én hunyt el **Katona Kálmán** volt közlekedési, hírközlési és vízügyi miniszter, MOB-tag, a Magyar Mountain Bike Szakági Szövetség és a Magyar Kerékpársportok Szövetségének elnöke.

Január 12-én, 73 éves korában hunyt el **Ákos Ajtony** díjugrató, aki az 1972-es müncheni olimpián a 17. helyen végzett.

Március 5-én, 79 esztendősen hunyt el **Hajba Antal** világbajnok kenus, mesteredző, aki 1964-ben, Tokióban Soltész Árpáddal a kenu kettesek közt 4. lett 1000 méteren.

Életének 86. évében, március 19-én hunyt el **dr. Szécsényi József** olimpikon atléta, a Testnevelési Egyetem tanszékvezető egyetemi tanára, aki az 1960-as római olimpián 4., az 1964-es tokiói játékokon 5. lett diszkoszvetésben.

Április 15-én, 80 esztendősen hunyt el **dr. Istvánfi Csaba** egyetemi tanár, a Testnevelési Egyetem volt rektora, a Magyar Testnevelő Tanárok Országos Egyesületének elnöke, a TF SE elnöke, a MOB elnökségének, közgyűlésének, a Magyar Olimpiai Akadémia Tanácsának tagja.

Életének 69. évében, április 13-án elhunyt **Tóth Imre**, a Vasas volt félnehézsúlyú ökölvívója, aki az 1972-es müncheni olimpián 9. helyezést ért el.

Életének 90. évében, április 26-án elhunyt **Goda Gyula** kerékpárversenyző, versenybíró, szövetségi titkár. Edzőként Tokióban, Mexikóvárosban és Moszkvában vett részt.

Május 23-án, 61 éves korában elhunyt **Széles Sándor** mesteredző, több világklasszis, olimpiai, világ- és Európa-bajnok úszó, többek közt Gyurta Dániel edzője.

80 esztendőskorában elhunyt **Rudasné Antal Márta**, háromszoros olimpikon atléta, a tokiói olimpia gerelyhajító-versenyének ezüstérmese, a Vasas elnökségének tagja, az atlétika-szakosztály elnöke.

Augusztus 18-án, 81 éves korában hunyt el **Bánhegyi Lászlóné Mossóczy Livia** világ és Európa-bajnok asztaliteniszező.

Augusztus 31-én, 88 évesen hunyt el **dr. Árky Nándor**, a Sportkórház sebész főorvosa, főigazgatója, MOB-tag, az MLSZ és a Vasas SC elnökségének tagja.

88 esztendősen, október 9-én elhunyt **Tóth II. József** világbajnoki ezüstérmes labdarúgó, az Aranycsapat egykori tagja.

Tegnap hajnalban, 88 éves korában hunyt el **Halász János** az 1948-as londoni kosárlabda válogatott tagja.

Hosszú a lista, hosszú azon sportolóink névsora, akik messzire vitték hazánk jó hírnevét, akik megmérettetésük előtt teljes szívükből fogadták, hogy magatartásukat és minden tetteiket a hazájuk iránti szeretet és hűség hatja át. Olimpiai versenyeik előtt sportolói esküjükben megígérték, igaz nagykövetei lesznek az olimpiai eszmének, őszintén képviselik a nemzetek közötti barátság fennkölt gondolatát, és mindent megtesznek, hogy a világ legnagyobb seregszemlájén eredményesen képviseljék hazájukat, Magyarországot.

Bajnoknak lenni nem csak dicsőség, de nagy felelősség is. Tudták ezt ők, tudják a még velünk élő bajnokok, és tudniuk kell a jövő bajnokainak is. Példaképek ők mindannyiunknak, olyan nemzeti büszkeségek, akiket méltán emlegetnek a magyarok kapcsán szerte a világban. Ám felelősségből nemcsak a példaképeknek jut, hanem nekünk is! A mi felelősségünk azon munkálkodni,

hogy a példaképeinket ne feledjük. A mi felelősségünk, hogy nemzeti értékeinket, olimpiai bajnokainkat az utókor számára megőrizzük, emléküket zsinórmértékként állítsuk gyermekeink elé.

Nobel-díjasunk, Szent-Györgyi Albert szerint *a sport nemcsak testnek, de a léleknek is az egyik legerőteljesebb nevelőeszköze*. Olimpikonjaink, akik a sportot a legmagasabb fokon űzték, lélekben is olimpikonok voltak. Nemcsak bajnokok, hanem hősök voltak, a mi hőseink. Amikor őket néztük, a TV képernyői előtt, minden gondunkat, problémánkat elfelejtettük. Amikor őket néztük, egy emberként voltunk büszke magyarok. Amikor őket néztük, egy kicsit mind ott álltunk a dobogón. A mi felelősségünk megőrizni ezeket a pillanatokot!

Újra Szent-Györgyi Albert szavait kölcsönözve: *a tehetségen kívül kell egy olyan társadalom is, amelyik ezt méltányolni tudja*. Kívánom magunknak, hogy mindig tudjuk méltányolni olimpiai bajnokainkat, nemcsak a maihoz hasonló jeles napokon, de a hétköznapiakban is, mégpedig azzal, hogy az ő lelki nagyságukhoz méltó életet élünk!

Ahogy a mondás tartja: senki sem halott igazán, ha megtalálják a módját, hogy emlékezzenek rá. Itt szétnézve az összegyűlteken úgy vélem, hogy mi megtaláltuk.